

אז לקבלים ופסח ורואה לסתפלל בשרה כח"ס ז"ל שמבדק על נטילת ידים. ואין אי אומך עליו בזה מפני המחלוקת דמחלוקת בברכות לסקל. וסרב ז"ל מורס דאפילו עשה לרצו וקנה ורואה ללמוד אינו מבדק על נטילת ידים וכן כתב בתשובה. ואם נכנס לבית הכסא לגדולים בין קנה בין לא קנה ירפח ידיו ויבדק אשר יצר את האדם אפי' שאינו רואה לסתפלל או ללמוד שמה ידמן לו דבר שבקדושה ובלאו הכי נמי לריך שיסיר קי' ולא מוזהר. וכן אם הטיל מים ושפסף ג"כ. אבל הטיל מים ולא שפסף אין לריך רחיצה ואם רחץ אינו מבדק מפני המחלוקת. ואם לריך לסתפלל או ללמוד לריך רחיצה עכ"פ אבל לא יבדק ואם לא הטיל מים ורואה לסתפלל גם כזה רואי לרחוץ משום דכתב ידים מסקניות הן ואסח דעסיה ואינו מבדק כלל ואם לא הטיל מים ורואה ללמוד אינו לריך לרחוץ וכן אינו נוהג. ואם אינו מסופק שמה נעשה במיקח אינו רוחץ ואינו מבדק כלל. עוד יע אחרת לכהנים שצריכין לעול ידיהם בשעם שעולים לדוכן לבדק את ישראל והנעילה מעבדת ולפיק מבדקין עליהם על נטילת ידים שכן כהוב שאז ידכס קדם וצדו. ואעפ"י שכחצנו למעלה בשם סרעב"א ז"ל שאין מבדקים על נטילת ידים אלא על שלשם היינו לכל אבל זו פרעית לכהנים היא וכן כתוב בסור שמבדקין סכסרים על נעילה זו על ידילת ידים ודבר ברור הוא. וסאלס למניות דעתי כתבתי. דוד ו' אבי זמרא :

אלף שסו (רנ"ד) **שאלה** שאלת ממני על ענין סולכי ימים שאין עמסה אלא מים מלוחים ועפר לקנה. הי מניסו עדיף מים עדיפי דכא מקנה עפי ואין מידי דמנקי בעינין או דילמא עפר עדיף דלא אחי לחלוטפי במיא. אבל מים מלוחים אחו למיטעי ולומר שסס כשרים לנטילה :

תשובה אם אפשר לו ע"י שיטבול ידיו בים הגדול ודאי לא קא מיבעיא לך דהא יש לו מים קריני שסרי טבילה זו במקום נטילה שומדס. וכן כתב רז"ל אלא ודאי ענין שדופני הספינים גבוהות ואי אפשר אלא בכלי. וגם בזה מלאתי אי בקנס שיקח כלי מטקב בטום משקס ויעמוד על דופני הספינה ויטביל ידיו בחור הכלי בעור שקילוח סיואל מסקנב יורד לים שומאלו המים שבוך הכלי והמים שנים מחוברים ועולה לו טבילה במקום נטילה. וסכי אמריק בפרק כל הסבר (ואי בזע"ד ולא בטום משקס. כיון דעפי) [בזיעא דולא כטום משקס עילף ליפיי] ומעבילין בהם את הידים. עוד שמעתי שאם ירחיחו מ' סיס על האש יתמעט מריחותם עד שיסיו ראייה' לטחיות הכלב. ואם אי אפשר לא זה ולא זה מסבאר לי דמי סיס עדיפי דמים דמנקי עפי בעינין. וכו' דסס מים סס. וכו' שסס כשרים לטבילי. ואי משום דאחו למיטעי ימח ידיו בחור הכלי וישפסף שאין דרך נטילה בכך ולא אחו למיטעי. סילך כל מה שאפשר לו לקנות י"ו ילטסרס עדיף עפי. וכל שכן בזמן הזה שאין בני אדם מדקדקין כל כך במעשה אחרים אם לא יהיה חכם גדול ועל מעשים. וסלעב"כ :

שוב מלאתי לסר"ס זכרנו לברכה חס לשון בקולר אעפ"י גיש מחירין לשאוב מים בכלי שיקב בשאיו נקב כל שסול ולעשות בהם מקוס. מכל מקום הין לסקל לעשות כן עד כאן. ובשעת הדחק מודס סרב ז"ל דמותר לעשות כן וברור הוא. דוד ו' אבי זמרא :

אלף שסו (רנ"ה) **שאלה** מעשה שסיס כן סיס ראוין יש לו אח ויורש את אשתו על מנת שלא חנשא לשמשון ומס ראוין בלא כנים ואחר כך נשאת גרושתו ללי ומח לו וסלכה סלשס לפי חכס וסססרס ליקנאל לשמשון בואמרו שכיון שמת ראוין כותרים לשמשון וכפי סאלס לא סיימוס קמים ולא ידע עיקר המעשה וכסבא סדבר לפי ב"ד ספרישוס וגירס אוחס. ועסס יורס סמורס מס יסיס משפט בני לוי שסיו לס כנים ממנו ומס יסיס משפט סלשס. סלס וסרס לסנשא בלא חלילס ואם יחלוץ לס יכמה סס ססיס מותרס לשמשון או לא :

תשובה גרסיין בגיטין פרק סמגרס נעסס ר' עקיבא ואמר סרי סלכס זאס ונשאת לנחד מן ססוק וסיו לו כנים מעסס ומסלמנס או נסגרסס ועסרס ונשאת לזס סמסרס סליו לא נעלס

אל ססקדס ביד שמשון כסביל סכר למוד כזו ואמרו ססקסל יעסו דין סס ראוין ושמשון יעכב ססכר על סכירותו וסכל חחר אל סכלל כי סמטלסין י"ס לסס חזקס ובחזקת מי ססס בידו סס שומדין. וסנרסס לע"ד כתבתי :

אלף שסו (רנ"ג) **שאלה** כסן סעומד כספסל וסניע ס"ס לעבדס סס פוסק ועולס לדוכן לבדק את ישראל :

תשובה מסבכרס לי סלס לין סס כסן אחר פוסק ועולס לדוכן ומכרך וחור למקומו ומסייס ספלסו ואם ססס כדי לגמור סס כולס חור לרסס לדעס ססוספס ואסס אל ססמס ססרי ברכס כסיס סיו מלס עסס מן ססורס. וסספסל סלשפ"י ססיו מלס עסס סל סורס לין זמנס ולא סידורס ולא שיסורס וסלס לספסיק אלא מדרכן. סילך אחי עסס סל סורס ודחי לס וסוסק. ודמי ממס לנכור סלון לסס כסן אלא סלסיו לנור כלכד. סלס סו סובטס ססחור לספלסו שפוסק ועולס לדוכן וסכרך ועוקר רגליו מטט בעבדס וכסמסלס ברכס מודיס עולס לדוכן ומכרך ומחר לספלסו וסכס נמי לא סנא. אבל סכ י"ס סס כסיס אחרס לבכך סח ישראל כזה אינו רואה סלס יפסיק ספלסו. וס"ס סרי עובר ב' עסס ליסח דמן סירוסלמי מוכס דליו עובר סלס סס כן מחסירין אורסו לעלס דלסצריק רבי שמשון כן פזי בר סס ססיס סוס קאי אחריו עמודי ר"ס נפיק לבדאי וכן כסנו כסוספס. וסכס נמי לא סנא דכיון סכס עסוק כספלסו אעפ"י סס"ס קורס כסיס אינו מחסיר אלא לפסייס אבל זס סעמוד כספלסו לא סיו בכלל דלסל"ס ס"ס כסן י"ס סס כסיס אחרס אסאי אינו עולס ססרי סחין קורס כסיס אלא ודאי אינו בכלל סקריסס ואינו עובר כלל. עוד איכס טעמא אחריו ססרי כססניע ס"ס לעבדס עדיין לא חל עליו חיוב מלס עסס ואינו רשאי לעקור סח רגליו ולפסוק סח ספלסו וכל כסן סלס עקר סח רגליו בעבדס סוב לא יעלס. סילך רואס אי סלס י"ס סס כסיס אחרס סלס יפסיק ספלסו לבכך ברכס כסיס. וסנרסס למניות דעתי כתבתי. דוד ו' אבי זמרא :

אלף שסס (רנ"ג) **שאלה** [אשר] שאלת על ברכה נטילת ידים אימתי מבדקין אותה ואימתי אין מבדקים אותה לפי שרבו בזה הדעות ורצית לדעת על מי דעתי סומכת. גם על ברכה אשר יצר שגם בזה נפל מחלוקת גדולה ואנחנו לא נדע מה נעשה :

תשובה כלל גדול יש בידי שכל מקום שיש מחלוקת פוסקים בענין סברטס ראינו ללכס אחר סמיקל לפי סלס דיין מוסן שמבדקין לא ספכיד כלוס ססברטס. לין מעבדס כלל. ואם דיין נוחן סלון מבדקין וברכס נמלס מולס סס שמים לנעלס. לפיכך סכ וסל סכרך מן סספס או סמקוס שיש מחלוקת אבל לריך שיסס סמחלוקת מספוסקים סידועיס סללנו סלסחוס סומכיס עליס ככל סלר סדכריס. לפיכך אינו אומר שאין על נטילה ידים אלא בשמריס כסרולס לסתפלל ולקרוס כסככס או כסורס כסעל פס או כסמן סרולס לסכל פס או כסמן סרולס לסכל דבר סטבולו כמסקס. ואעפ"י סכז י"ס חולק י"ס עסס לבכך כיון ססנטיילס סול סברס וסיוכ. סרי לך שלסס מקומות סלריך לבכך על נטילת ידים וטעמא דכסלסס אלו לא כני כמידי דמנקי אלא לריך מים על כל פנים אבל אם רואה לקרוס ק"ס או לקרוס כסורס או לסתפלל אעפ"י סלריך לרחוץ ידיו אינו מבדק על נטילת ידים דהא סני כמידי דמנקי דכסיב ארסן כנקיון כפי וגו'. וכן כסכ סרעב"א ז"ל כססכס סלון מבדקין על נטילה ידים אלא על ג' אלו וכן אינו אומר שסיו סברס סרמב"ס ז"ל. וסס סככס סרב פ"ו ססלסס ברכות כל סעול ידיו כן לסכילס בין לקריסס סמע בין לספלס מבכך סחלס אקב"ו על נטילת ידים ומשמע שעל סספלס וק"ס מבכך על נטילה ידים ססס כק"ס וספלס סל ססריס איירי. סדע ססרי כק"ס וספלס לא סוכיר נטילס אלא לשון רחיסס. וסכס כסיב כל סעול ידיו ובססריס נמי כסכ לשון נטילס. שמע סמפני ססיו נטילס סל ססריס מבכך עליסס על נטילת יקיס אבל סלר סיוס כסרולס לקרוס כסוכס או לסתפלל אינו מבכך על נטילת ידים וכן כסכ רכיוו יונס סלון לבכך על נטילת ידים אלא על שלסס סלו. ואם נכנס לבית סכסל וקנס